

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Zachariae Wennebergeri
 II. Psalmi Davidici 121. 91. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
 III. Venie de Christo recens nato Joachimi Flemingi.
 IV. Lessius Cesareus Cyriaci & Herdesiani ^{sup} obitum Rudolfi Imperatoris
 V. Soteria Dr. Johanni Georgio Saxonum Ducis Academie Wittebergensis.
 VI. Votivus applausus Dr. Dr. Principi Anhaltino administrationem principatus Cisalbini
 suscipienti Friderici Theodore Gorlici.
 VII. Teos quod rursum evocata ad Dr. Augustum Principem Anhaltinum Flemigii causa sua
 vestam iheresum M. Petri a Fera.
 VIII. Epitulam M. Marci Friderici Werdelius
 ad Dr. Augustum Ducem Brunsvicensem.
 IX. Epitulam ad eundem principem Iohannem
 Cremeri.
 Elogia Gregorij Bersmanni Rudolphi Princi-
 pi Anhaltino sponte scripta.
 X. Teos quo uterque Dr. Rudolphi Princeps Anhal-
 tino scripta a Collegis schole Serventare.
 XI. Epicedium in obitum Dr. Rudolphi Princeps An-
 haltini Abrahami Cremeri.
 XII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
 XIV. Euerela Saravontonis et Bionae.
 XV. Gregorij Bersmanni in pontem sublimam
 defrauensem Carmen Iacobius M. Cremeri.
 XVI. Joachimi Flemingi Sicular Scholasticum.
 XVII. Abrahami Vbuci Diagraphe Laboris
 Scholastici.
 XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio
 imposita.
 XIX. Typus Depositionis Scholasticae Fri-
 derici Widebrani.
 XX. Bulla et amuletum M. Blocy.
 XXI. Orationibus Dr. Danielis Bliesardi.
 Dr. Johannis Christophori Hartmanni. Dr.
 Philippi Neudlingeri. Dr. Matthaei Coleri
 Doctorum scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Gobenii Copperij
 post Magisterij eutum pronunciata.
 XXIII. Exequiae eorum Cerevisie Servente
 ne Daniellis Berckingeri.
 XXIV. Desortatio a Calennijs.
 XXV. Germania ad Principem epistola At:
 Martino Praetorio.
 XXVI. Votum Schole Veraliensis.
 XXVII. Teos quod rursum ad Dr. Johannen Sturium.
 XXVIII. In honorem Magisterij Dr. Johanni Cre-
 meri.
 XXIX. Triginta Feyerum M. Christiani Galli
 Italo-Saxonis.
 XXX. Adamus Forsterius Friderici Stro-
 nis Ernesti Wulstorfii.
 XXXI. Etiam
 XXXII. Juvenum 37. M. Theophilus Careissen
 XXXIII. Iohannis Cremeri.
 XXXIV. In honorem Notariatus Valentin
 ni Gelani.
 XXXV. Strena anagrammatum quadrifida
 Christophori Heroldi.
 XXXVI. In auptias Dr. Wolfgangi Falagi
 4. V. D.
 XXXVII. Ejusdem Iohanni Thilo
 Nicolai Maii.

an 21
B XXII

GRATIARVM ACTIO
HEROICO GENERE CAR-
MINIS EXPRESSA ET IN MA-
GNO ACADEMIAE HEIDEL-
bergensis Auditorio publicè
pronunciata

A
M. IOHANNE COPPENIO SER-
VESTANO ANHALTINO

Cum Pridiè Kalend. Martij An. 1611.

Rectore Magnifico Reverendo & Clarissimo viro

Dn. DAVIDE PAREO SS. Th.D. & Profess.

Spectabili Facult. Philosophica DECANO Clariss. viro

Dn. VVOLFGANGO LOSSIO PHILOSOPHIAE
& Medicinæ D. & Physices Professore

A
Cl. viro Dn. M. IACOBO CHRISTMANNO Organi Aristoteli Professore Ordinatio & linguæ Arabicæ Extraord.

Philosophia Doctor renunciaretur.

IN NOBILI SPIRA,
Typis DAVIDIS ALBINI.

14.

XXX

ERATIKUMMOTIO

HEROICO GENRE CAVR

MINTS EXPRESA TUTIN

OMO A MATE HEDER

POETAE ADICTIONE APPARE

PROLOGUE

JOHANNES GOTTFRIED SEU

AESTATI ANATLINO

CANTABILIS KLEIN. MUSICALIS

REGALIA MUSICA RICORDA CANTABILIA

DNI DAVIDE BARDO 22. IUD. & LOGIST

SACRAE ELEM. PHYSICA & PHYSICO MUSICA

DNI AVITAEAGO LOSSIO PHYSICO MUSICO

MUSICO PHYSICO PROLOGUE

ETIAC DNI IVOCIO CHRISTIANO CANTO ANTO

REGALIA MUSICO CANTABILIA AUREA PENSIO

PROLOGUE DNI AESTATI

IN NOTIS SITIA

TYPIS DAVIDIS APPENDIX

H

Qum nostra eventus optata habuere secundos,
Condecet & par est gratia ut de pectore grates
Promamus, namq; & volucres concentibus auras
Dum mulcent, gratas sese præbere videntur,
Lætitiâq; fremunt valles, montesq;, resultant,
Ipsa sonant arbusta Deum, sylvæq; loquuntur.

Huc ergo Aonij montis juga summa colentes
Huc agite o Musæ, & promptæ ad mea vota venite,
Vos etenim Ihovae soboles, vos gaudia terræ
Deliciae q; estis cunctis mortalibus, acri
Quotquot ab ingenio, quotquot pietate vigentes
Ante homines alios, virtus super astra locavit
Vestrum est carminibus summum celebrare Iehovam,
Qui primus statuit cunctis exordia rebus
Principio ipse carens, rebus quiq; omnibus idem
Dat finem qui sine caret, qui tempora certis
Distinguit vicibus, facit omnia & omnia servat.

Vestrum etiam Heroas nulli virtute fideq;
Aut multa pietate, DEIq; timore secundos,
Nempe Palatinos comites cantare sonoro
Carmine, qui cultis augusta Palatia Musis
Struxerunt, celebremq; scholam cum laude tueruntur.

Vestrum est Magnifico Rectori ipsisq; Decanis
Præclaris virtute viris depromere grates,

Vestrum est illustres Comites cantare, celebrem
Qui reddunt actum prisco de sanguine creti.

Insigni q; viro Christmanno gratia danda est,
Est q; professorum cantandus versibus ordo.

Ergo quibus verbis, quo demum carmine digno
Quovè modo aggrediar meritas per solvere grates
Cælicolum Regi, rerum cui summa potestas.
Nam licet immensas hac per se gratia laudes
Promerita est, quod opus tam vasti condidit orbis.
Et terra faciem varia ubertate beavit,
Humanumq; genus tanto cumulavit honore,
Ut dederit soli vultus (ante omnia bruta)
Lumen inesse sui: tamen hoc excellere dignum est
Laude pari (vivax dum spiritus hos regit artus)
Quod pater altitonans cæli terraq; Creator
Tot claras Academias dedit atque benigne
Servat adhuc, in quæs disicit studiosa juventus
Nosse Deum, servire Deo, prodesse propinquis.

Agnoscendi etiam nobis sunt (aurea Iheros
Dona) Palatini Heroes, pulcherrima quorum
Gloria cesareo Majorum sanguine fulget.
His Ducibus magnis referenda est gratia: namq;
Nostra Academiae gaudent audire Patroni,
Hic ubi conspicitur felici regia cultu
Prisca Palatini generis de sanguine sedes,
Claraq; vitifero iacet Heidelberga recessu;
Sancti tutores doctrinae, regna Dutesq;
Conciliant, pacemq; ferunt cum legibus orbi,
Stant per eos firmata fide, seq; oppida recto
Iure tenent, partisq; opibus secura fruuntur,
Et pietas veraxq; (una qua sidera adimus)
Religio per eos firmis dominatur habenis.

Outinam ille Heros FRIDERICVS nomine Quartus
Viveret, ac numen terris velut ante teneret,
Quem dudum Patriæ Patrem Rhenusq; Nicerq;
Planxere, insolito tollentes murmure fluctus,

Qui

5

Qui cælo vivens superis convivia mensis
Dicit, qua cithara cantus, qua gaudia degunt,
Quia pax lata habitat nullis obnoxia curis,
Quia nulle insidiae, non Martia classica possunt,
Non rixa aut cædes vitam turbare beatam.
Optimus hic Princeps, vita dum carperet auras,
Quod sic turbata res & Germania præse
Tam tristem ferret faciem pronamq; ruinam,
Commiserans, regnoq; suum restatus amoreno
Patronum statuit Patriæ, soboli atq; Maritæ
Urbe Bipontinâ dominantem ad flumina Blisæ
Illustrem IANUM pietate & fortibus armis,
Quo duce Religio, quo fas paxq; alma vigeret,
Et populus sub vite suâ fiscuq; maneret.

Salve igitur patriæ o tutor fortissime Princeps,
Electoratum qui nunc regis atque gubernas
Serenuus & felix, certe tibi præmia laudum
Nonquam digna satis persolverit ulla nec etas,
Nec populus, viveat memor tua gloria fama,
Donec erit cælum donec vaga Sidera cælo.

Tu quoq; Teutoniae lumen numenq; tuorum
FRIDERICE o nunc Quinte Comes, salve optime Princeps,
Fata tibi vitam, Nymphæ tibi pensa trahentes
Ad justum extendant etatis staminarobur,
Tot tibi felices annos, tot secla precamur
Aethera quot pennis volucres, quot & aquora pinnis
Traisciunt pisces, NICER & quot volvit arenas,
Gargara quot spicas numerant, quot sidera cælo
Nocturnam circum volitant rutilantia Lunam:
Non te bella premant unquam, non ulla minetur
Exitium fortuna tibi, sed floreat auctum
Imperium, tu nunc qua flores indole, quoq; es

A iij.

Præditus ingenio, virtutibus erige celsum
 Dux generose animum, sacras nec sperne Camenæ,
 Sed patris instar ama, sic laus nomeng manebunt,
 Atq; honor & nullum inveniet tua gloria finem.

Et nunc ordo monet me, ut te quoq; magne PARÆ
 Compellem, quem magnificis Academia sceptris
 Ornavit nuper, nunc Rectoremq; salutat,
 Tu dignatus ades nostris assistere sacræ,
 Quamvis cura scholæ, quamvis tibi cura Senatus
 Comissa est, clavesq; geris clavumq; gubernas,
 Ut tibi vota feram, certè jus fasq; requirit,
 Hoc pietas tua rara iubet, iubet inclitus ardor
 Doctrinæ, probitasq; calens virtutis amore,
 Is, qui stelliferos moderatur nutibus axes
 Omnipotens donet placidis tua carbasa ventis,
 Et tua consilia & tua dicta & facta gubernet,
 Ut sit Musarum Duce te Respublica salva,
 Te Duce te Rectore scholæ pax floreat huius.

Et vobis, Comites, generoso stemmate nati
 Dotibus eximijs celebres, rerumq; decore
 Gestarum prisco, & veterum virtutis avorum,
 Fas iubet & par est, grates persolvere, quod vos
 Aonidum sacris (nec enim laus parva) favetis
 Præsentesq; magis celebrem nunc redditis actum.

Ad vos eximij docta virtute Decani
 Vosq; Professores famæ splendore verendi,
 Et pietate graves, ad vos me verto Patronos,
 Veræ & sincerae qui religionis amantes
 Et defensores multa cum laude coronam
 Hic studiosorum Christi cognoscere verbum,
 (Quanta DE Ibonitas sit gratia quanta) docetis,
 Vnde capit magnos sibi sancta Ecclesia fructus.

Vos

Vos quoq; qui nobis quæ sit sapientia Legum
Monstratis causasq; agere & componere lites
Cum trepidos ad jura decem citat hasta virorum,
Et finire jubet centeno judice causas,
Quoq; modo possint Respublica, Curia & Aula
Servari & florere diu, quæ præmia justis
Decernenda, malis verò quæ pæna, monetis.

Vos etiam morbos Phæbi qui pellitis arte,
Quiq; potestates herbarum, usumq; medendi,
Quid faciat sanos, quid hiantia vulnera claudat,
Quæ ferro cohibenda lues (si non queat herbis
Cedere) gaudetis cum magnâ tradere famâ.

Vos quoq; qui discenda dæritis primordia mundi,
Et rerum causas, & quid natura, quid aér,
Quid grando, pluviae, unde nives, quis fulminis ortus,
Quid faciat graviter displosa nube tonare,
Quid quatiat terras, qua sidera lege ferantur.
Et qui monstratis speculumq; exemplaq; honestè
Ducenda vita, unde queat depromere quisq;
Quæ fugienda, quid & sit turpe, quid utile, quid non,
Ut prudens facienda probet, culpanda relinquat.
Vobis quas possum perago persolvoq; grates,
Quod numero cohonestare atq; ornare frequenti
Solemm hunc actum voluistis. Gratia certè
Et tibi debetur, LOSSI, clarissime Doctar.
Ipse Decanatus felix quod munere fungens
Egregio probitate viro, virtutibus aucto
CHRISTMANNO, quem commendat clementia vulnus,
Quem pietas simul exornat, concesseris, ampli
Laude Magisterij nos insignire decenter:
Ergo etiam versu merito laudabere nostro
CHRISTMANNE ô vir clare, tibi debere fatemur

Cætera,

Catera, quod Procerum, quod clarorumq; virorum
Hoc in confessu, Iuvenum spectante corona
Tute Magisterij titulos ac munera laudis
Nobis contuleris, dederis nova nomina nobis,
Scilicet hæc virtutis amor, qui nulla laborum
Premia, quam laudis desiderat, unicus affert,
Est aliquis, quem splendor opum, quem gratia forma
Extulit ad laudem: verum laus illa caduca est.
Divitias siquidem casus, formam eripit atas,
Ast virtutis honos semper post funera vivit.

Vosq; alij virtute viri, juvenesq; probata,
Ille favor, vesterg; amor ille & gratia vestra
Vivam accenderunt in nostro pectore flammam
Perpetis officijs, quod nos cœlestibus auris
Dum vesci dabitur grati servabimus. Ergo
Quod superest votis pariter concludimus actum,
(Nam cœlestè movent Numen pia vota) precantes:
Nate DEI summi mens, splendor, imago Parentis,
Finibus hostiles arce o fortissime gentes,
Dulcia tranquille nobis da tempora vite, ut
Sceptra Magistratus vigeant, artesq; colantur:
Et mare dum fluvijs repetent, dum montibus umbra
Hærebunt, convexa polus dum sidera pascet,
Floreat & vireat vigeatq; ACADEMIA nostra
HEIDELBERGENSIS totum jam clara per orbem.

F I N I S.

Id 4206
8°

ULB Halle
004 167 287

3

f
Sb

+90
SIE. 18 u. 25 nicht in PICA,
da Hschr.

EO-Bg-

Jul. 01

Ec 14
24. VD 17 Me

Farbkarte #13

B.I.G.

